

VU Research Portal

Inspecteur levert te laat stukken in en krijgt processuele sancties: ongelijk en een hogere proceskostenveroordeling

Ip, W.Y.

2018

document version

Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link to publication in VU Research Portal](#)

citation for published version (APA)

Ip, W. Y., (2018). *Inspecteur levert te laat stukken in en krijgt processuele sancties: ongelijk en een hogere proceskostenveroordeling*, No. 16/5239, Feb 08, 2018.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal ?

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

E-mail address:

vuresearchportal.ub@vu.nl

Nederlands Tijdschrift voor Fiscaal Recht 2018/1113

Inspecteur levert te laat stukken in en krijgt processuele sancties: ongelijk en een hogere proceskostenveroordeling; Rechtbank Zeeland-West-Brabant, nr. BRE - 16 _ 5239

Belastingjaar/tijdvak	2016
Brondocumenten	Rechtbank Zeeland-West-Brabant 8 februari 2018, nr. 16/5239
Trefwoorden	op de zaak betrekking hebbende stukken, tiendagenstukken, werkelijke proceskostenvergoeding
Wetsartikelen	Awb BPP - art. 2
Auteur	mr. W.Y. Ip [1]
Publicatiedatum NTFR	10-5-2018
Afleveringsnummer	19
Rubriek	Formeel belastingrecht
ECLI	ECLI:NL:RBZW:2018:759

Samenvatting

De rechtbank heeft de inspecteur op 20 september 2016 in de gelegenheid gesteld de op de zaak betrekking hebbende stukken en een verweerschrift in te dienen. Ondanks twee brieven van belanghebbende komen deze stukken pas op 17 januari 2018 binnen, acht dagen voor de zitting. De rechtbank oordeelt dat dit te laat is en beslist dat de inspecteur niet heeft voldaan aan zijn verplichting van art. 8:42 Awb. De rechtbank zal de te laat ingediende stukken buiten beschouwing laten. Inhoudelijk gaat de procedure over de waarde van de auto waarover BPM kan worden geheven. De rechtbank oordeelt dat de inspecteur de door hem gestelde waarde niet aannemelijk heeft gemaakt en volgt de door belanghebbende gestelde waarde. Het gelijk is aan belanghebbende en gelet op de bijzondere omstandigheden in deze procedure acht de rechtbank de proceskostenveroordeling een afwijking van het forfait gerechtvaardigd. De rechtbank stelt de proceskostenvergoeding vast op € 2.500.

(Beroep gegrond.)

Commentaar

Het vooronderzoek (afd. 8.2.2 Awb) begint met het indienen van de op de zaak betrekking hebbende stukken en het verweerschrift door de inspecteur. In deze zaak is de inspecteur op 20 september 2016 door de rechtbank uitgenodigd de stukken en het verweerschrift in te dienen. Op grond van art. 8:42, lid 1, Awb moet dat binnen vier weken geschieden. Deze termijn kan door de rechtbank worden verlengd (art. 8:42, lid 2, Awb). De rechtbank heeft de stukken en het verweerschrift pas op 17 januari 2018 ontvangen. Op 25 januari 2018 heeft de zitting plaatsgevonden. Omdat de inspecteur niet binnen de wettelijke en door de rechtbank gestelde termijnen de stukken en het verweerschrift heeft ingediend, is de rechtbank van oordeel dat de inspecteur een efficiënte procesgang belemmerde. Belanghebbende kan zich namelijk – zonder stukken – niet degelijk voorbereiden op de zitting en reageren op het verweerschrift. Dat heeft belanghebbende bij brieven van 19 december 2016 en 16 januari 2017 reeds aangegeven. De rechtbank maakt verder duidelijk dat zij met een dergelijke handelwijze van de inspecteur ook wordt belemmerd in haar voorbereiding.

Na de vaststelling dat er sprake is van schending van art. 8:42 Awb, kan de rechtbank daaraan op grond van art. 8:31 Awb alle gevolgen verbinden die zij passend acht. Zo is de rechtbank bevoegd, en dus niet verplicht, de te laat ontvangen op de zaak betrekking hebbende stukken buiten beschouwing te laten. Binnen het kader van een goede procesorde kan de rechtbank mijns inziens ook de onderhavige stukken, die strikt genomen niet als nadere stukken in de zin van art. 8:58 Awb te typeren zijn, buiten beschouwing laten (HR 1 oktober 2004, nr. 38.967, [NTFR 2004/1471](#)).

Wat betreft het te laat ontvangen verweerschrift, zou de opvatting gehuldigd kunnen worden dat art. 8:31 Awb niet van toepassing is, omdat het verweerschrift niet te rangschikken is onder de op de zaak betrekking hebbende stukken (ABRvS 27 augustus 1997, nr. H01.96.0374, RAwb 1998/19). Maar ook als deze opvatting wordt gevolgd, kan de rechtbank het – in dit geval binnen acht dagen voor de zitting ontvangen – verweerschrift buiten beschouwing laten, indien tenminste bijzondere omstandigheden aanwezig zijn (HR 29 juni 2012, nr. 11/00551, [NTFR 2012/1635](#)). Gelet op de handelwijze van de inspecteur is dat in deze zaak het geval, en heeft de rechtbank, zij het deels op andere gronden, terecht zowel de stukken als het verweerschrift buiten beschouwing gelaten. Daarbij speelt een rol dat het, zoals de rechtbank overweegt, niet gaat om een incident, maar de Belastingdienst structureel bij zaken als de onderhavige – over de heffing van een van de autobelastingen – de stukken of het verweerschrift te laat indient. Dat laatste zal niet anders dan verbazing wekken, aangezien de staatssecretaris in par. 2.2.1 van het Besluit Beroep in Belastingzaken (besluit van 7 april 2017, nr. 2017-59142, Stcrt. 2017, 22374, [NTFR 2017/1645](#)) expliciet heeft bepaald dat de inspecteur binnen de door de rechtbank gestelde termijn van vier weken de stukken en het verweerschrift indient – enige uitzonderingen daargelaten. Het lijkt mij zeker raadzaam dat de Belastingdienst zich deze uitspraak aantrekt, ondanks de herkansingsfunctie die het hoger beroep heeft.

[1] Mr. W.Y. Ip is verbonden aan de Vrije Universiteit Amsterdam.